

[Per Hækkerup.]

som jeg gerne også ganske kort vil anstille et par betragtninger over. Det er det spørgsmål: er Danmark parat? Er vi rustet til at gå ind i dette større marked? Ja, dér tror jeg, at vor tid i EFTA har været en særdeles hensigtsmæssig og god træning til vor deltagelse i en endnu større markedsdannelse. Der er ikke tvivl om, at, sådan som det er gået inden for EFTA-arbejdet, har dansk erhvervsliv fået at mærke en stærkere konkurrence, som har tvunget til en effektivisering og rationalisering af dansk erhvervsliv, der igen er baggrunden for, at vi har kunnet opleve den meget stærke stigning i vor eksport til EFTA-partnerne, som vi har set, og jeg tvivler for mit vedkommende ikke om, at såvel industrien som landbruget, hvis landbruget får nogenlunde ligelige konkurrencevilkår i fællesmarkedet — hvad vi har lov til at håbe, men ikke skal være alt for sikre på — som helhed vil være i stand til at klare konkurrencen i det større europæiske marked.

Vi har til belysning af de problemer, der hænger sammen med spørgsmålet, om vi er parat til at kunne indtræde i et større marked, fået en meget diger betænkning udarbejdet af embedsmændene. Den er optimistisk. Det er, ligesom om man denne gang i modsætning til sidste gang, da man lavede chokrapporten, har villet lave en antichokrapport, og hvis det har været hensigten, er det måske nok i et vist omfang lykkedes. Når man som konklusion når til, at der ikke er behov for særlige overgangsordninger, og at der ikke fra dansk side er anledning til at tage nogen form for forbehold bortset fra med hensyn til Færøerne og Grønland, og at der kun er behov for en beskyttelse af danske naturområder, ja, så må jeg sige, så bliver man jo i hvert fald glædeligt overrasket over en sådan konklusion.

Jeg vil nok tro, at der er grund til — jeg må tilstå, at jeg ikke har haft tid til at læse alle disse 1.200 sider igennem — men jeg vil nok tro, der er grund til et mere omhyggeligt studium af både betænkningen og de bemærkninger, som erhvervene forhåbentlig i nær fremtid kommer med til betænkningen. Jeg tror i hvert fald, at der er alvorlig anledning til at overveje, om vi ikke skal have en jordlovgivning, der ræk-

ker ud over lige akkurat naturfredningsloven. Jeg føler mig ikke helt overbevist om, at vi kan være så sikre på, at der ikke er nogen ko på isen i tilfælde af et dansk medlemskab i et sådant større markedsområde. Jeg skal ikke prøve på nuværende tidspunkt at underkende de betragtninger, embedsmændene har anstillet. Jeg har som sagt ikke fået studeret dem tilstrækkelig grundigt, men jeg ved jo, at regeringen har nedsat et udvalg, der overvejer dette spørgsmål, og vi vil fra folketingets side med stor interesse afvente de konklusioner, regeringen kommer til, når den for sit vedkommende overvejer embedsmændenes betænkning og de bemærkninger, erhvervene måtte gøre hertil. Vi vil med stor interesse afvente de konklusioner, regeringen kommer til med hensyn til den kommende, skal vi kalde det jordlovgivning, og vi vil ligeledes med stor interesse studere det oplæg, som regeringen må udarbejde som grundlag for forhandlingerne om medlemskab af De europæiske Fællesskaber.

Generelt set tror jeg altså, at vi er parat, at vi uden frygt kan gå ind i et sådant samarbejdsforhold, men jeg vil godt være med til at se på, om der ikke på adskillige områder er mulighed for, skal vi kalde det at forbedre vort beredskab ved indgangen til det større fællesskab.

Så skal jeg vende mig til et tredje sæt af spørgsmål, som jeg synes det er naturligt man også lige dvæler et øjeblik ved. Det er de ønsker og de forventninger, vi fra dansk side måtte have til et udvidet fællesmarked. Hvordan ser vi på det? Ja, dér vil jeg for det første gerne understrege, at efter min opfattelse betyder det, at England og øvrige EFTA-lande under en eller anden form kommer med i det større europæiske fællesskab, simpelt hen, at dette fællesskab bliver anderledes. Det bliver ikke det samme EEC som det, vi hidtil har kendt, og dermed svinder de betæneligheder, vi fra mit partis side har haft over for en isoleret dansk tilslutning til fællesmarkedet. Vi er stadig af den opfattelse, at var problemstillingen den, at vi enten skulle tilslutte os fællesmarkedet og dermed udtræde af EFTA eller forblive i EFTA og dermed være afskåret fra medlemskab i fællesmarkedet, så måtte vi vælge det sidste. I det omfang der sker en sammenslutning